

«Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας εμπλήση πάσης χαράς και ειρήνης δια της πίστεως, ὥστε να περισσεύητε εις την ελπίδα δια της δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου» (Ρωμαίους, ιε':13)

«Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών» (Α' Τιμόθεον, α':1)

Σήμερα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της μεγάλης τεχνολογικής προόδου, είναι κοινή διαπίστωση ότι τα προβλήματα των ανθρώπων σε όλους τους τομείς της ζωής, κυρίως όμως στον ψυχολογικό τομέα, αντί να μειωθούν, βαίνουν αυξανόμενα. Πολλοί άνθρωποι έχουν στηρίξει αποκλειστικά την ελπίδα τους για τη λύση των προβλημάτων τους, είτε στον εαυτό τους, είτε σε ανθρώπους που έχουν κάποια υψηλή κοινωνική ή επιστημονική θέση, δηλαδή μόνο σε ανθρώπινες δυνάμεις. Όμως οι προσδοκίες τους, τις περισσότερες φορές διαψεύδονται μιας και τα πράγματα δεν έρχονται όπως θα θέλανε. Ειδικότερα στη χώρα μας, λόγω της οικονομικής κρίσης, πολλοί συμπατριώτες μας έχουν έρθει σε δύσκολη θέση λόγω πτωχεύσεων και απολύσεων, λόγω μειώσεων μισθών και συντάξεων, είτε λόγω υπερβολικής φορολογίας. Όλα αυτά τα προβλήματα τα περνάνε και οι χριστιανοί με τη διαφορά ότι τα αντιμετωπίζουν χωρίς να απελπίζονται, γιατί στηρίζουν την ελπίδα για τη λύση τους στον Κύριο Ιησού Χριστό. Η σωστή βάση στη ζωή του χριστιανού είναι ο Τριαδικός Θεός: «διότι λέγει η γραφή, “Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχυνθή”» (Ρωμαίους, ι':11). Το εδάφιο λέει ότι αυτός που πιστεύει στον Θεό δεν θα ντροπιαστεί. Γι' αυτό ο χριστιανός που έχει γεννηθεί 'άνωθεν' από τον Πατέρα Θεό εμπιστεύεται και ταυτόχρονα ελπίζει σ' Αυτόν, ότι σαν καλός πατέρας θα τον βοηθήσει σε κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζει.

Το να στηρίζεται κάποιος στο Θεό δεν είναι ουτοπία, διότι ο Θεός είναι υπαρκτός και πιστός στις υποσχέσεις του. Ο απόστολος Πέτρος μας συμβουλεύει: «και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών» (Α' Πέτρου, ε':7). Δηλαδή να έχουμε την εμπιστοσύνη μας στον Θεό και με την προσευχή να του ζητήσουμε λύση για όλα τα προβλήματα που συμβαίνουν στην ζωή μας και τα αποτελέσματα θα έρθουν με τον καιρό, γιατί ο Θεός εργάζεται με το δικό Του τρόπο και με το δικό του χρόνο. Ο τρόπος που

σκέπτεται και ενεργεί ο Θεός διαφέρει από τον τρόπο που σκεπτόμαστε και ενεργούμε εμείς, γιατί ο Θεός ενεργεί πάντα με γνώμονα το αιώνιο συμφέρον μας:

« Αλλ' όσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεροι των οδών υμών, και αι βουλαί μου των βουλών υμών »

(Ήσαΐας, νε' :9). Το σίγουρο είναι ότι ο Θεός ακούει τις προσευχές μας, αλλά θέλει να προσευχόμαστε και να ζητάμε λύσεις και απαντήσεις σε αυτά που μας απασχολούν, έχοντας τη πίστη μας και την ελπίδα μας σ' Αυτόν. Ο ίδιος ο Κύριος μας λέει:

«... πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς»

(Μάρκος, ια' :24). Όλα αυτά που μας απασχολούν και κάποια από αυτά μας φορτώνουν με άγχος, επειδή είναι σοβαρά προβλήματα, μας βοηθούν να διακρίνουμε την ολιγοπιστία μας και τα λάθη μας και συγχρόνως μας αναγκάζουν, εφόσον βέβαια αγαπάμε τον Κύριο, να Τον πλησιάσουμε περισσότερο, προσευχόμενοι περισσότερο και πιο ένθερμα. Ο χριστιανός όσο πιο κοντά βρίσκεται και επικοινωνεί καθημερινά με τον Κύριο, τόσο περισσότερη πίστη και ελπίδα σ' Αυτόν θα έχει και τόσο πιο σωστά θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα που περνάει. Ο Κύριος δεν αφήνει τα παιδιά Του να δοκιμαστούν παραπάνω από τις δυνάμεις τους. Ο απόστολος Παύλος, δια Πνεύματος Αγίου αναφέρει:

«Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε»

(Α' Κορινθίους, ι' :13).

Έτσι, εφόσον βέβαια ο πειρασμός δεν είναι αποτέλεσμα αμαρτίας, ο Κύριος υπόσχεται ότι θα κάνει έκβαση στη δοκιμασία που περνάμε, δίνοντας μας δύναμη και υπομονή να υποφέρουμε και αυξάνοντας συγχρόνως την ελπίδα και την πίστη μας σε Αυτόν. Γι' αυτό λοιπόν ο Κύριος επιτρέπει να έρχονται δοκιμασίες στην ζωή μας ώστε όταν Τον επικαλεστούμε να φανερωθεί η δύναμή Του στη δοκιμασία που περνάμε. Ο Κύριος ενεργεί εκεί που εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι, όμως με πίστη προσευχόμαστε και περιμένουμε. Αλλά ακόμα και στην περίπτωση που ο Κύριος δεν ενεργήσει όπως εμείς θα θέλαμε στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, υπάρχει κάποιος λόγος που έχει να κάνει με την πνευματική μας οικοδομή. Ο απόστολος Παύλος αναφέρει

σχετικά: «Και διά να μη υπεραίρωμαι διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, άγγελος Σατάν διά να με ραπίζη, διά να μη υπεραίρωμαι. Περί τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να απομακρυνθή απ' εμού• και μοι είπεν• Αρκεί εις σε η χάρις μου• διότι η δύναμίς μου εν αδυναμία δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθή μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού• διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός. (Β' Κορινθίους, ιβ' :7-10)

Συνεπώς όταν ένας χριστιανός θέσει ως ελπίδα του τον Κύριο τότε σίγουρα θα ευλογηθεί και θα λάβει χάρη από τον Θεό διότι «Ευλογημένος ο άνθρωπος ο ελπίζων επί Κύριον, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίς» (Ιερεμίας, ιζ' :7). Ο Κύριος Τον άνθρωπο που ελπίζει σ' Αυτόν, είναι βέβαιο ότι ο δεν θα τον εγκαταλείψει, αλλά θα είναι πάντοτε δίπλα του σε όλη του τη ζωή και θα τον βοηθά ενεργώντας σύμφωνα με την 'άνωθεν' παιδεία.

Στο βιβλίο του Ιώ β, βλέπουμε ότι ο Ιώ β έχασε 10 παιδιά, όλη του την περιουσία καθώς και την υγεία του, μιας και αρρώ στησε βαριά. Επί πλέον είχε να αντιμετωπίσει τους φίλους του που του έλεγαν ότι αυτά που του συνέβησαν οφειλόταν σε αδικίες που είχε κάνει. Όμως αυτός δεν έχασε την πίστη του και την ελπίδα στον Θεό και έδειξε υπομονή. Τελικά 'έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώ β, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού• και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώ β διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον' (Ιώ β, μβ' :10). Ο Θεός ξέρει τις αντοχές κάθε ανθρώπου αλλά η περίπτωση του Ιώ β είναι για να διδαχθούμε ότι όπως ο Θεός επέτρεψε μια τόσο μεγάλη δοκιμασία στον Ιώ β και έκανε θαυμαστή έκβαση την κατάλληλη στιγμή, έτσι και εμάς θα μας περάσει από τη παιδεία των δοκιμασιών της οποίας τους καρπούς, αν δεν αποκάμουμε, θα θερίσουμε τον κατάλληλο καιρό.

Αυτό που πρέπει να έχει υπόψη του κάθε παιδί του Θεού, όταν περνάει κάποια δοκιμασία είναι ότι ο Κύριος, έστω και την 'τετάρτη φυλακή της νυκτός' θα κάνει έκβαση και θα δώσει λύση. Η εικόνα του Κυρίου που προσεύχεται στο όρος ενώ οι μαθητές του βασανίζονται κωπηλατώντας όλη τη νύχτα, να περάσουν με το πλοίο στην απέναντι ακτή με ενάντιο άνεμο, καλό είναι να ανακαλείται στη μνήμη κάθε χριστιανού, όταν δοκιμάζεται. Όπως επίσης και οι εικόνες του Κυρίου που λίγο πριν τα ξημερώματα (τετάρτη φυλακή νυκτός), έρχεται προς τους μαθητές, περπατώντας πάνω στα κύματα, του αποστόλου Πέτρου

που ενώ αρχικά βάδισε και αυτός πάνω στα κύματα πηγαίνοντας προς τον Κύριο, στη συνέχεια βλέποντας τον άνεμο δυνατό άρχισε να βυθίζεται και τελικά ο του Κυρίου που σηκώνει τον Πέτρο και μπαίνουν μαζί στο πλοίο, σταματάει ο άνεμος και γίνεται γαλήνη μεγάλη (Ματθαίος, ιδ' :22-31).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος Ιησούς ευαρεστείται να βλέπει όλους όσους λέμε ότι πιστεύουμε σ' Αυτόν, σε κάθε ζήτημα ή πρόβλημα της ζωής μας, να στηρίζουμε την ελπίδα για τη λύση του, πρώτα από όλους και όλα, σ' Αυτόν. Όμως ακόμα και όταν ολιγοπιστούμε ή απερίσκεπτα αμαρτήσουμε και βυθιζόμαστε στα κύματα των δοκιμασιών, όταν μετανοούμε και επικαλούμαστε τον Κύριο, Αυτός μας ανορθώνει και μας δίνει πάλι την ειρήνη Του. Να έχουμε συνεπώς τον Ιησού Χριστό στήριγμα της ελπίδας μας, διότι αυτός που ελπίζει σ' Αυτόν δεν θα ντροπιαστεί. Αμήν!